

השקיית הסוטה

- כד. **וְהִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת מֵי הַמָּרִים הַמְאָבְרִים** וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם הַמְאָבְרִים לְמָרִים.
- כה. וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת הַקֶּנָּאֹת וְהִנִּיף אֶת הַמִּנְחָה לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיב אֹתָהּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ.
- כו. וְקִמֵּץ הַכֹּהֵן מִן הַמִּנְחָה אֶת אֶזְכָּרְתָּהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ **וְאַחֲרַיִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת הַמַּיִם.**
- כז. **וְהִשְׁקָה אֶת הַמַּיִם** וְהִיתָה אִם נִטְמְאָה וְתִמְעַל מֵעַל בְּאִישָׁהּ וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם הַמְאָבְרִים לְמָרִים וְצִבְתָּהּ בְּטָנָהּ וְנִפְלָה יֶרֶכָּהּ וְהִיתָה הָאִשָּׁה לְאֵלָה בְּקִרְבָּ עֲמָהּ.
- כח. וְאִם לֹא נִטְמְאָה הָאִשָּׁה וּטְהֹרָה הוּא וְנִקְתָּה וְנִזְרָעָה זָרַע.

וְהִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת מֵי הַמָּרִים הַמְאָבְרִים [פסוק כד]	ר' עקיבא	ר' שמעון	רבנן [תנא קמא במשנה]
וְהִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת מֵי הַמָּרִים הַמְאָבְרִים [פסוק כד]	שֶׁאִם נִמְחָקָה מִגִּילָהּ, וְאוֹמֶרֶת 'אֵינִי שׁוֹתָה' – מֵעֶרְעֵרִין אוֹתָהּ וּמִשְׁקִין אוֹתָהּ בַּעַל כְּרַחָה. [רש"י: זֶה נִכְתָּב לִפְנֵי הַהִקְטָרָה, כְּדֵי לִלְמַד שֶׁגַם אִם מִחְקוֹ הַכֹּהֲנִים אֶת הַמִּגִּילָה קוֹדֵם הַקְטָרָה שֶׁלֹּא כַּדִּין – מִשְׁקִים אוֹתָהּ בַּעַל כְּרַחָה]	לִלְמַד שְׁבָדִיעֵבֶד, אִם הִשְׁקָה וְאַחֲ"כ הִקְרִיב כָּשֶׁר	לִלְמַד שֶׁמִּשְׁקָה וְאַחֲרַיִשְׁקָה כִּךְ מִקְרִיב [=לְגוֹפוֹ]
וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ וְאַחֲרַיִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת הַמַּיִם [פסוק כז]	קוֹדֵם מִקְטִיר וְאַחֲרַיִשְׁקָה כִּךְ מִשְׁקָה [י"א שְׁבָא לִלְמַד לְשֵׁרִישׁוֹמוֹ נִיכָר]	לִלְמַד שֶׁשְׁלֹשָׁה דְּבָרִים מַעֲכָבִים בָּהּ: עַד שֶׁלֹּא קָרַב הַקּוֹמֵץ [= לְגוֹפוֹ] וְעַד שֶׁלֹּא נִמְחָקָה מִגִּילָהּ [לְשֵׁרִישׁוֹמוֹ נִיכָר] וְעַד שֶׁלֹּא תִקְבַּל עָלֶיהָ שְׁבוּעָה 'כְּדֵי נִסְבָּה', שֶׁהָרִי אֶפִּילוֹ אֵין כּוֹתֵבִים אֶת הַמִּגִּילָה עַד שֶׁתִּקְבַּל עָלֶיהָ [שְׁבוּעָה]	לְשֵׁרִישׁוֹמוֹ נִיכָר [רש"י: מֵה שִׁכְתָּב "וְאַחֲרַיִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה" הַכּוּוֹנָה הִיא אַחֲרֵי הַמַּחֲיָקָה הַמוֹחֲלֶטֶת, וְלֹא אַחֲרֵי הַהִקְטָרָה. תּוֹסֵפוֹת: כַּפֶּשֶׁט הַפְּסוּק, שֶׁמִּשְׁקָה אַחֲרֵי הַהִקְטָרָה, וְהַכּוּוֹנָה הִיא לִלְמַד שְׁבָדִיעֵבֶד אִם הִקְטִיר וְאַחֲ"כ הִשְׁקָה כָּשֶׁר. וּמִמִּילָא לּוֹמְדִים לְשֵׁרִישׁוֹמוֹ נִיכָר]
וְהִשְׁקָה אֶת הַמַּיִם [פסוק כז]	קוֹדֵם מִקְטִיר וְאַחֲרַיִשְׁקָה כִּךְ מִשְׁקָה [י"א שְׁבָא לִלְמַד לְעַכְבֵּי, שֶׁהַהִשְׁקָה חַיִּיבָה לִהְיוֹת אַחֲרֵי הַהִקְטָרָה]	שֶׁאִם נִמְחָקָה מִגִּילָהּ, וְאוֹמֶרֶת 'אֵינִי שׁוֹתָה' – מֵעֶרְעֵרִין אוֹתָהּ וּמִשְׁקִין אוֹתָהּ בַּעַל כְּרַחָה.	שֶׁאִם נִמְחָקָה מִגִּילָהּ, וְאוֹמֶרֶת 'אֵינִי שׁוֹתָה' – מֵעֶרְעֵרִין אוֹתָהּ וּמִשְׁקִין אוֹתָהּ בַּעַל כְּרַחָה.